

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 271/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Denisou Hostačnou, Dunajská 4, Bratislava, proti postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v súvislosti s upovedomením o výsledku preskúmania Krajskej prokuratúry v Bratislave pod č. k. 1Kn 973/22/1100-5 z 11. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom generálnej prokuratúry v súvislosti s upovedomením o výsledku preskúmania krajskej prokuratúry pod č. k. 1Kn 973/22/1100-5 z 11. januára 2023. Sťažovateľ tiež žiada, aby ústavný súd prikázal generálnej prokuratúre, aby o jeho podnete z 20. mája 2024 rozhodla alebo ho vybavila bez zbytočných prieťahov. Sťažovateľ si zároveň uplatňuje aj finančné zadosťučinenie 4 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ podal 9. februára 2021 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov, najmä prečinu podvodu a prečinu poškodzovania veriteľa vo vzťahu k osobám [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Po vykonaní preverovania bolo povereným príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Petržalka-sever vydané uznesenie ČVS: ORP-273/PS-B5-2021 zo 4. mája 2021, ktorým bola vec podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutá. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej 6. júla 2021 rozhodol dozorový prokurátor tak, že uznesenie povereného príslušníka zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Po opätovnom konaní Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava V, obvodné oddelenie

Policajného zboru Petržalka-sever vydalo nové uznesenie ČVS: ORP-273/PS-B5-2021 z 18. augusta 2022 o odmietnutí trestného oznámenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť v zákonnej lehote, ktorú po výzve písomne odôvodnil 20. septembra 2022. Sťažnosť bola následne dozorovým prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava V zamietnutá uznesením č. k. 1Pn 129/21/1105-34 z 10. októbra 2022. Následne sťažovateľ 7. novembra 2022 podal žiadosť o preskúmanie postupu dozorového prokurátora, ktorú adresoval nadriadenej prokuratúre – krajskej prokuratúre. O vybavení tejto žiadosti bol sťažovateľ upovedomený listom krajskej prokuratúry z 11. januára 2023, v ktorom bolo konštatované, že v postupe dozorového prokurátora neboli zistené pochybenia. Zároveň krajská prokuratúra upovedomila sťažovateľa, že jeho opakované žiadosti v tejto veci už nebudú vybavované, resp. sťažovateľ už o nich nebude ani upovedomený. Sťažovateľ sa napriek tomu v predmetnej veci približne po roku a pol (20. mája 2024) znovu obrátil na generálnu prokuratúru so žiadosťou o preskúmanie postupu orgánov prokuratúry.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ vyčíta generálnej prokuratúre, že po dobu viac ako deviatich mesiacov od podania podnetu z 20. mája 2024 neposkytla sťažovateľovi žiadnu odpoveď. Neinformovala ho o tom, či bol jeho podnet prijatý, evidovaný, pridelený na vybavenie alebo vybavený. Po márnom uplynutí tejto doby podal sťažovateľ 4. marca 2025 žiadosť o preverenie stavu vybavenia svojho podnetu, avšak ani na túto žiadosť mu nebola v ďalších mesiacoch poskytnutá žiadna odpoveď.

4. V dôsledku tejto dlhodobej nečinnosti generálnej prokuratúry sa sťažovateľ mal ocitnúť v stave úplnej právnej neistoty. Nemal vedomosť o tom, či jeho podnet bol považovaný za dôvodný alebo nedôvodný, ani o tom, či generálna prokuratúra zamýšľa využiť svoje zákonné oprávnenia na nápravu zisteného stavu. Takýto postup mal mať pre sťažovateľa závažné dôsledky, pretože mu znemožnil získať akékoľvek autoritatívne vyhodnotenie jeho podnetu zo strany najvyššieho orgánu prokuratúry, a tým sa aj účinne domáhať ochrany svojich práv v ďalších právnych konaniach. Nečinnosť generálnej prokuratúry tak nemala len abstraktný procesný dosah, ale konkrétny a merateľný negatívny vplyv na majetkovú sféru sťažovateľa, keďže mu odňala reálnu možnosť dosiahnuť náhradu škody prostredníctvom mechanizmov, ktoré trestné právo poskytuje práve na takéto situácie.

5. Z tohto dôvodu si sťažovateľ uplatnil aj finančné zadosťučinenie 4 000 eur, pričom túto výšku ničím neodôvodnil a samotný nárok odôvodnil iba všeobecným konštatovaním, že iba vyslovenie porušenia jeho práv by vzhľadom na intenzitu zásahu nebolo dostatočné.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) napadnutým postupom generálnej prokuratúry v súvislosti s upovedomením o výsledku preskúmania krajskej prokuratúry pod č. k. 1Kn/973/22/1100-5 z 11. januára 2023.

7. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Krajská prokuratúra v upovedomení č. k. 1Kn 973/22/1100-5 z 11. januára 2023 oznámila sťažovateľovi, že jeho podanie v predmetnej veci vyhodnotila ako podnet na postup v súlade s príkazom generálneho prokurátora č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom konaní. Ďalej v tomto podaní jasným a zrozumiteľným spôsobom znovu vysvetlila sťažovateľovi, že v predmetnom prípade prevodom nehnuteľnosti nedošlo iba k zmenšeniu majetku podozrivého, ale aj k zmenšeniu jeho záväzkov (vo forme hypotekárneho úveru), pričom poukázala na ustálenú judikatúru, podľa ktorej ak dlžník, ktorý predá svoj majetok alebo jeho časť a zo získaných prostriedkov uhradí iné skutočné (nie fingované) pohľadávky voči sebe, sa nedopustí trestného činu poškodzovania veriteľa, hoci by takýmto konaním čiastočne zmaril uspokojenie svojho veriteľa (R 41/1990). Okrem toho citovala z rozhodnutia prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V (č. k. 1Pn 129/21/1105-34 z 10. októbra 2022) a s ohľadom na túto citáciu uviedla, že napriek presvedčeniu sťažovateľa, že dozorujúci prokurátor sa nevyjadril k jeho návrhom na dokazovanie, tento sa k nim v skutočnosti vyjadril a v primeranom rozsahu sa zaoberal aj sťažovateľovou argumentáciou. Okrem toho správne odkázala na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej oznamovateľ trestného činu nemá ústavnoprávny nárok na vznesenie obvinenia konkrétnej osobe (I. ÚS 228/2013, III. ÚS 740/2017). V tomto zmysle zdôraznila, že v predmetnej veci nejde o podozrenie z trestného činu, ale o civilný spor, ktorý je namieste riešiť prostriedkami civilného procesu. Na záver krajská prokuratúra upovedomila sťažovateľa, že vzhľadom na tieto už uvedené závery už žiadne ďalšie podania sťažovateľa v tejto veci nebudú zo strany orgánov prokuratúry vybavované, o čom už nebude osobitne upovedomovaný.

9. Z už uvedeného vyjadrenia krajskej prokuratúry je celkom zjavne zrejmé, že akékoľvek ďalšie podania sťažovateľa v predmetnej veci adresované generálnej prokuratúre alebo akejkoľvek podriadenej prokuratúre zostanú nezodpovedané. Sťažovateľ zároveň, čo sa týka napadnutého postupu, nemohol pociťovať žiadnu právnu neistotu, ale, práve naopak, akékoľvek ďalšie právne kroky, ktoré plánoval, mohol realizovať hneď po tom, čo mu bolo doručené vyjadrenie krajskej prokuratúry z 11. januára 2023. S ohľadom na uvedené preto absentuje akákoľvek príčinná súvislosť medzi napadnutým postupom generálnej prokuratúry a sťažovateľom označenými základnými právami.

10. Ústavný súd podotýka, že napriek tomu, že bol sťažovateľ zastúpený advokátkou, vo svojej ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom nereflektoval na oznámenie prokuratúry, že jeho ďalšie podania v tejto veci nebudú zo strany orgánov prokuratúry vybavované. Túto okolnosť sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti kompletne ignoroval, resp. zamlčal. V tomto kontexte ústavný súd pripomína, že aj keď niektorú okolnosť alebo fakt účastník zamlčí, neznamená to, že táto „zmizne“, alebo prestane byť relevantnou.

11. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré

vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

12. Ústavný súd na základe uvedených skutočností a dôvodov, ako aj s prihliadnutím na svoju judikatúru, podľa ktorej možno za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa týkajúcu sa ním označených článkov ústavy napadnutým postupom generálnej prokuratúry odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich uviedol v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu